
KUNSTEN AT PRIKKE

MENIGHEDSRÅDSVALGET I FYENS STIFT 2024

**DE FRIVILLIGE
SPILLER EN
NØGLEROLLE**

— SIDE 10 —

**KUN FÅ SAGDE
NEJ, DA PRÆSTEN
PRIKKEDE**

— SIDE 18 —

**PRÆSTEBOLIGEN UD
AF MENIGHEDSRÅDET**

— SIDE 24 —

INDHOLD

— 4 —

JEG HOPPEDE BARE UD I DET

*Yvonne Durup sagde ja
til menighedsrådet*

— 6 —

MENIGHEDSRÅDSARBEJDET HJALP MIG, DA JEG SØGTE JOB

Fra menighedsrådsmedlem til leder

— 8 —

JEG ER MED TIL AT UDVIKLE KIRKEN

*Elene Fleischer var med til
at lave en frivillighedspolitik*

— 10 —

DE FRIVILLIGE SPILLER EN NØGLEROLLE

Biskop Mads Davidsen har ordet

— 12 —

MASSER AF SUPPLEANTER

*Mere end 20 mennesker er
med til menighedsrådsmøde*

— 16 —

MENIGHEDSRÅDET ER IKKE EN NØRKLEKLUB

*Rådet laver professionelt
frivilligt arbejde*

— 18 —

VI SAMLEDE ET HELT NYT MENIGHEDSRÅD

Kun få sagde nej, da præsten prikkede

— 20 —

SAMARBEJDE KAN AFLASTE MENIGHEDSRÅDET

*Stiftskontorchefen forventer
flere samarbejdsaftaler*

— 22 —

SIGNE ER EN KÆMPE HJÆLP FOR KONTAKTPERSONERNE

*Fem sogne har ansat
en personalekonsulent*

— 24 —

PRÆSTEBOLIGEN UD AF MENIGHEDSRÅDET

*Provsti overtog driften af
en række præsteboliger*

— 26 —

DET SÆRLIGE VED FOLKEKIRKEN ER, AT DEN LEDES NEDEFRA

*Folkekirken er funderet
i menigheden selv*

— 28 —

INGEN LOKAL KIRKE UDEN FOLKELIGT ENGAGEMENT

*Det er afgørende, hvem der
siddet i menighedsrådet*

— 30 —

DET NYTTER AT PRIKKE

Den personlige opfordring er vigtig

— 32 —

GODE RÅD, NÅR I SKAL PRIKKE

En samling af gode råd, der virker

— 34 —

VIGTIGE DATOER FREM MOD MENIGHEDSRÅDSVALGET

Tidslinje over valget

NÆRDEMOKRATIETS HJERNER OG HJERTER, HÆNDER OG FØDDER

Kære menighedsrådsmedlem

”Menighedsrådsarbejdet og det frivillige arbejde er vigtigere end nogen sinde før!”

Sådan siger biskop Mads Davidsen i en artikel på side 10. Han opfordrer til, at såvel præster som valgte menighedsrådsmedlemmer kaster sig ud i arbejdet med at ”prikke” kommende medlemmer af rådene.

Her i hæftet kan du hente inspiration til ”prikke-arbejdet.” Mød en række menighedsrådsmedlemmer, der fortæller, hvorfor det giver mening for dem at sidde i et menighedsråd: Som menighedsrådsmedlem er man med til at ansætte såvel sognets præst som kirkens øvrige medarbejdere, man kommer med i et givende fællesskab, man får nye kompetencer til sit CV, og ikke mindst er man med til at udvikle kirken og lokalsamfundet – hvad enten det er grøn omstilling, diakoni, kunst og kultur eller noget helt fjerde, man brænder for.

Læs også om samarbejdet i Ørbæk Menighedsråd, der er så godt, at kun få ønsker at træde ud. Læs hvordan man i Aarup samlede et helt nyt menighedsråd ved at kontakte de mennesker, der i forvejen var aktive i lokalsamfundet, og læs om menighedsrådet i Lumby og Stige, hvor suppleanterne er med til at sikre, at der aldrig mangler hænder til arbejdet.

I hæftet finder du også artikler om, hvordan menighedsrådene kan blive aflastet i det administrative arbejde, som måske kan afholde nogen fra at stille op. En personalekonsulent fortæller, hvordan hun hjælper fem forskellige menighedsråd med alt fra ansættelseskontrakter til MUS-samtaler, og Fyens Stifts kontorchef beretter om synergieffekten ved at samarbejde om for eksempel vedligeholdelse af bygninger og fælles regnskabskontor.

Teologisk konsulent Hanne Uhre Hansen sammenfatter på side 26: ”Menighedsrådsarbejdet kræver engagement og lyst til samarbejde; det kræver tid og deltagelse, kort sagt: Hjerne, hjerte, hænder og fødder. Til gengæld er det givende og meningsfuldt i en så vanedannende grad, at man risikerer at blive dybt opslugt af det. Og hvor kan man ellers sige, at man arbejder frivilligt for selve livets mening?”

Bagest i hæftet er der konkrete gode råd, når du skal ud for at ”prikke.”

God fornøjelse.

Venlig hilsen Fyens Stift og Fyens Stiftsråd

JEG HOPPEDE BARE UD I DET

FORTALT TIL MARIANNE HOLST HYRLOV FOTO LASSE SKOV

Jeg begyndte at komme i kirken, da min søn gik til konfirmandforberedelse for flere år siden, og op til sidste menighedsrådsvalg spurgte menighedsrådsformanden, om jeg ville stille op til valget. Jeg overvejede det ikke så længe. Jeg hoppede bare lige ud i det og sagde, at det ville jeg godt.

Jeg vidste ingenting om menighedsrådsarbejde på forhånd, men heldigvis ligger der på nettet nogle korte videokurser, som hedder "Godtfrastart". Jeg så kurserne fra en ende af, og så var jeg egentlig klar til at gå i gang.

Efter de første to år i menighedsrådet blev jeg kontaktperson og skulle pludselig sætte mig ind i løn- og ansættelsesforhold, for vi skulle have ansat både kirkesanger og gravermedhjælper. Det var en stor mundfuld, men heldigvis er vi gode til at hjælpe hinanden, og jeg har også fået hjælp fra vores præst og fra Fyens Stift.

Jeg vidste noget om arbejdsmiljø, MUS og arbejdspladsvurderinger, for jeg har arbejdet som arbejdsmiljøsygeplejerske, men jeg har også lært meget nyt via menighedsrådsarbej-

det, og det er jeg glad for. Det er helt klart kompetencer, som jeg kan skrive på mit CV.

I menighedsrådet er vi med til at skabe rammerne for Østrup, Skeby og Gerskov kirker, og selvom man ofte tænker, at traditioner og gentagelser præger kirken, så synes jeg, at det er muligt at have et moderne menighedsråd, der arbejder meget dynamisk.

Den grønne omstilling er for eksempel rigtig vigtig for os. Vi har lige lagt 11 hektar præstegårdsjord om fra konventionelt landbrug til vild natur. Halvdelen af jorden er plantet til med skov, og en del af skoven er plantet af skoleelever fra lokalområdet.

Som menighedsrådsmedlem kan man være med til at gøre noget godt for sit lokalsamfund, når man for eksempel arbejder sammen med skolen, eller når man arbejder for den grønne omstilling. Det, synes jeg, er vigtigt – også hvis man gerne vil have nogle yngre kræfter til at stille op.

Man er med til at skabe noget, og selvom menighedsrådsarbejdet nogle gange er tidskrævende, har jeg aldrig fortrudt, at jeg stillede op.

Yvonne Durup er 58 år og uddannet sygeplejerske. Hun har sammen med sin mand valgt at bo på landet, hvor de er tæt på naturen og ikke behøver at have fuldtidsarbejde begge to. Hun arbejder med billedkunst og bruger desuden nogle timer om ugen på menighedsrådsarbejdet

---

”
**Selvom
menighedsrådsarbejdet
er tidskrævende, har
jeg aldrig fortrudt, at
jeg stillede op.**

”

Jeg synes, at det bedste argument for at melde sig til et menighedsråd er, at det er meningsfuldt.

MENIGHEDSRÅDSARBEJDET HJALP MIG, DA JEG SØGTE JOB

FORTALT TIL MARIANNE HOLST HYRLOV FOTO ARD JONGSMA

De kompetencer, jeg fik som menighedsrådsmedlem, kunne jeg bruge på mit CV, da jeg søgte job. Den viden, jeg fik om folkekirken og de helt praktiske ting, jeg lærte, kommer mig til gavn nu som kordegn og daglig leder i Odense Domkirke.

På min uddannelse havde jeg lært at skrive akademiske tekster, men som sekretær for menighedsrådet skulle det, jeg skrev, kunne læses af alle, og det var nyttigt at lære. Vi lavede for eksempel en "frivillighedspolitik", og den skulle selvfølgelig skrives i et forståeligt sprog.

Som menighedsrådsmedlem fik jeg også erfaring i at planlægge og gennemføre arrangementer. Jeg blev faktisk lidt overrasket over, hvor mange muligheder, man har i et menighedsråd. Jeg sad i aktivitetsudvalget, og det var spændende at være med til at beslutte f.eks. hvilke foredrag, vi kunne tænke os i kirken. Det var også sjovt og lærerigt at arbejde med at markedsføre arrangementerne, og se hvor mange vi kunne få til at deltage.

Menighedsrådsarbejdet lærte mig også meget om mødekultur og forskellige mødeformer. Jeg kunne i de forskellige udvalg observere, hvilke fordele og ulemper, der for

eksempel er ved en stram mødeplan, og hvad det betyder at give god eller mindre god tid til en diskussion.

I Gudstjenesteudvalget fik vi i en periode lov til at lave et forsøg med en anden nadverliturgi, så jeg synes, at der var mange muligheder for at sætte sit præg på kirken.

Jeg valgte i sin tid at stille op til menighedsrådet ved Hans Tausens Kirke i Odense, fordi menighedsrådsformanden spurgte, om enten min hustru eller jeg havde lyst til at være med. Jeg "faldt i gryden som barn," da begge mine forældre er præster, så menighedsrådsarbejde lå mig ikke fjernt. Jeg synes, at organisatorisk arbejde er spændende, og jeg var i forvejen hjemmevant i kirken. Desuden er jeg en type, der synes, man bør engagere sig i lokalsamfundet.

Som kordegn trækker jeg stadig på de kompetencer, jeg fik som menighedsrådsmedlem. Bare noget så konkret som at skrive et referat. Det har jeg lært via mit menighedsrådsarbejde.

Jeg synes, at det bedste argument for at melde sig til et menighedsråd er, at det er meningsfuldt. Det tager tid, men det giver mening, og man lærer meget.

Christian Emil Schmidt Szilas-Hansen er 35 år, kordegn og daglig leder i Odense Domkirke. Han står også for Domkirkens eksterne kommunikation og PR. Han er universitetsuddannet i filosofi og historie. Fra 2018 til 2020 sad han i menighedsrådet i Hans Tausens Kirke i Odense

---

JEG ER MED TIL AT UDVIKLE KIRKEN

FORTALT TIL ANETTE JORSAL FOTO LASSE SKOV

Hvis man går ind i et menighedsråd og har ideer og kan argumentere for dem, så kan man virkelig være med til at udvikle kirken. Et eksempel. Vi har et stykke jord på sydsiden af kirken, og jeg argumenterede for, at vi skulle lægge blomsterløg i jorden og appellere til menigheden, om at give stauder til jordstykket. Nu har vi fået en lille kirkehave, og både Fyens Stiftstidende og Kristeligt Dagblad har skrevet om det.

Jeg er kontaktperson for kirkens fire medarbejdere, men jeg har valgt, at jeg også er kontaktperson for de 22 frivillige, der er knyttet til kirken. De frivillige følte sig ikke rigtig set og hørt, og vi har nu udarbejdet en frivillighedspolitik, så de er mere synlige, og nu ved de også i hvilket omfang, de kan trække på f.eks. kirketjeneren. Det er bare nogle eksempler på, at man kan udrette noget, hvis man vil.

Jeg genopstiller til næste valg, for det har givet mig så ekstremt meget at være med i menighedsrådet. Jeg blev mødt med åbne arme af medarbejderne. De har ladet mig komme ind og lede. I menighedsrådet er vi både nye og gamle medlemmer, og når der kommer

sådan en akademiker ind som mig og med min alder, skal man lige ses an, og jeg vidste, at hver gang jeg åbnede munden, skulle jeg også selv være parat til at handle.

I flere år sagde jeg nej til at stille op til menighedsrådsvalget, når vores præst prikkede mig. Ved det seneste valg i Hans Tausens Sogn manglede der kandidater, og jeg tænkte: Er det nu jeg skal stille op? Jeg skulle først finde ud af hvilke funktioner, der var i menighedsrådet, for jeg var fuldkommen afklaret med, at jeg ikke ville være menigt medlem. Jeg ville gerne have en af de tungere poster. Kontaktpersonen er en post, som jeg kunne se mig selv i, for jeg har mange års erfaring som leder og har både arbejdet med ansatte og frivillige.

Jeg kontaktede først min præst for at høre, om jeg var for gammel til at stille op, for jeg var 78 år på det tidspunkt. Hun var lynhurtig til at sige: "Det afhænger af hvem, det er – og DU er ikke for gammel!" Det fik mig til at stille op. Jeg sluttede mit arbejdsliv og havde gode erfaringer med mig, og jeg synes, det er spændende at lære noget nyt.

Elene Fleischer, 80 år har siden 2022 været medlem af menighedsrådet i Hans Tausens Sogn. Hun er uddannet socialrådgiver, har læst Køn og kommunikation på Syddansk Universitet og har forsket i selvmordsforsøg. Hun er desuden tidligere leder af NEFOS – et landsdækkende netværk for selvmordsramte

---

”
***Det har givet
mig så ekstremt
meget at
være med i
menighedsrådet.***

DE FRIVILLIGE SPILLER EN NØGLEROLLE

FOTO ARD JONGSMA

Hvorfor er menighedsrådsvalget så vigtigt?

Menighedsrådet og det frivillige arbejde er vigtigere end nogensinde før. De frivillige er samfundets varme hænder. Det er de mennesker, der af egen fri vilje giver tid til at skabe fællesskaber i deres lokalsamfund. Det kan være politiassistenten, der er fodboldtræner, sygeplejersken, der er spejderleder, eller alle de, der melder sig til et menighedsråd for at gøre en indsats. Mon ikke vi alle sammen kan huske et menneske fra vores opvækst, der helt frivilligt var med til at gøre en stor forskel i vores liv?

I fynske kirker er der en hel vifte af fællesskaber. Der er fællesskabet omkring de kirkelige handlinger og gudstjenesterne. Men man kan også være fælles om sorgen, når man mister, og om ensomheden, når man blive forladt, om børn, når man har født - eller om alt fra mad, musik, litteratur og kunst. Der er ingen grænser for, hvordan man kan udfolde sig i menighedsrådsarbejdet, hvilke emner og interesser, man kan dyrke.

Er menighedsrådene på vej til at få en ny rolle?

Ja, jeg tror, vi står overfor en transformation af menighedsrådsarbejdet. Der er mange menighedsrådsmedlemmer, der fortæller mig, at de er ved at drukne i administration. De støder hele tiden ind i regler og bekendtgørelser, der begrænser dem i deres arbejde. Derfor skal menighedsrådene have hjælp. Jeg forsøger i denne tid, sammen med provsterne, at skabe bedre rammer for samarbejde om professionel hjælp til de tungeste opgaver.

Det er så vigtigt, at de, der lader sig vælge

til et menighedsråd, får mulighed for at udfolde sig. Derfor må menighedsrådsarbejdet ikke begrænse sig til bygninger og regnskaber. Vi har behov for medlemmer, der kan udfolde sig indenfor socialt arbejde, børn og unge, kunst, litteratur, gudstjeneste, liturgi, grøn omstilling, fredede bygninger, ældre og ensomhed, politik og meget andet.

Er du optimistisk i forhold til menighedsrådsvalget?

Ja, jeg er optimistisk, men også en anelse bekymret for, om danskerne forstår, hvad frivilligheden betyder i samfundet. Jeg er helt overbevist om, at folkekirkens rolle er vigtigere nu end nogensinde før. Vi skal kile os ind i samfundets sprækker. Vi skal for eksempel tage hånd om børn og unge, der ikke passer ind i skolen og om dem, der ikke er plads til på arbejdsmarkedet. Vi skal skabe fællesskaber for ensomme og fortravlede. Og det kan de frivillige.

Jeg er stolt af folkekirken og det store engagement, jeg møder rundt om i stiftet. Jeg håber selvfølgelig, at fynboerne har blik for alt det, der sker i deres lokale kirke, og at de vil være med til at støtte og udfolde det gode arbejde.

Har du et godt råd til de menighedsrådsmedlemmer, der nu skal ud for at "prikke"?

De skal gå ud og tale med mennesker i lokalområdet. De skal minde dem om den betydning, som kirken har i samfundet og lokalt. De skal fortælle om kirkens arbejde, og så skal de fortælle om de stærke venskaber og relationer, man får i et menighedsråd.

De frivillige er samfundets varme hænder, siger biskop Mads Davidsen

Christa Heegaard længst til venstre i billedet er et af de medlemmer, som startede som suppleant, for hun skulle lige se, hvad det var, for hun blev medlem af menighedsrådet.

Ægteparret Susanne Rud Knudsen og Toft Knudsen "går til menighedsråd", ligesom andre ægtepar går til bridge eller badminton sammen

MASSER AF SUPPLEANTER

I menighedsrådet for Lumby og Stige Sogne mangler der aldrig hænder til menighedsrådsarbejdet, og suppleanterne deltager i alt

TEKST MARIANNE HOLST HYRLOV FOTO LASSE SKOV

Mere end 20 mennesker tropper op, når menighedsrådet for Lumby og Stige Sogne holder møde. Mødedisciplinen er god, engagementet er stort, og der har i de sidste 30 år aldrig manglet folk, som ville stille op til menighedsrådsvalget.

Suppleanterne deltager i møderne på lige fod med medlemmerne, og de må gerne deltage i udvalgsarbejdet, hvis de har lyst. Det er ifølge sognepræst Karen Nedergaard én af årsagerne til den gode opbakning til rådet.

”Når vi spørger folk, om de kunne tænke sig at stille op til menighedsrådsvalget, siger vi altid, at de gerne må starte som suppleanter,” fortæller hun og fortsætter:

”Jeg tror, det er lidt lettere at overskue at begynde som suppleant, for så er der en nem vej ud af det igen. Men ofte bliver suppleanterne jo engageret i arbejdet, og så bliver de hængende og bliver måske valgt ind som medlemmer næste gang.”

ÆGTEPAR ”GÅR TIL MENIGHEDSRÅD”

Susanne Rud Knudsen og hendes mand Erik Toft Knudsen ”går til menighedsråd”, ligesom andre ægtepar går til bridge eller badminton sammen, og det har de gjort i de sidste 16 år. Susanne er medlem af rådet, og Erik er suppleant, for de synes ikke, at der skal være mere end én stemme fra deres husstand.

”Det betyder meget, at vi kan gå til menighedsrådsmøderne sammen. Det giver os en fælles interesse, og så kan vi snakke om det, når vi kommer hjem, og hjælpe hinanden

med de opgaver, vi melder os til,” fortæller Susanne Rud Knudsen.

Erik Toft Knudsen er formand for præsteskovudvalget, hvor han lægger en meget stor frivillig arbejdsindsats. Han har været med til at sørge for at Lumby Præsteskov har fået sø, stier, bænke og madpakkehus, og skoven bruges flittigt af lokalbefolkningen.

”Det betyder meget for mit engagement, at vores menighedsrådsformand er god til at uddelegere, og man får 100 procent opbakning og tillid fra hende, når man har fået en opgave,” fortæller han.

Ægteparret er også med til at arrangere forårsfest, pilgrimsvandring og løvfaldsture i sognene.

AFLASTNING FOR PRÆSTERNE

Sognepræst Karen Nedergaard betragter det som en stor aflastning, at hun og hendes to præstekolleger er med i et velfungerende menighedsråd.

”Når vi for eksempel har konfirmanderne og deres forældre med i præsteskoven, så kan vi koncentrere os om præstearbejdet, mens menighedsrådsmedlemmer og suppleanter tager sig af at købe ind, tænde bål og grille pølser,” siger hun og slutter:

”Det gode ved vores menighedsråd er, at vi kan tilbyde et fællesskab. Hvis man skal have mennesker til at gøre et stykke frivilligt arbejde, så er det vigtigt, at der er en god stemning og et fællesskab, der kan rumme én.”

Der er fuldt hus, når menighedsrådet i Lumby og Stige Sogne holder møde

MENIGHEDSRÅDET ER IKKE EN NØRKLUBLUB

Højt til loftet og en sober tone giver lyst til at fortsætte i et menighedsråd.
Det mener Hanne Terndrup, formand for menighedsrådet i Ørbæk Sogn

TEKST ANETTE JORSAL FOTO LASSE SKOV

Svaret var i første omgang nej, da Hanne Terndrup i sin tid blev spurgt, om hun ville stille op til menighedsrådet i Ørbæk Sogn. Der var stort set ingen fra det gamle menighedsråd, der ville fortsætte. Ikke på grund af ballade, men fordi de havde været med i rigtigt mange år.

”Jeg kunne jo godt se, at det var en dum situation for sognet, og jeg lod mig overtale, men vi aftalte i det nye menighedsråd, at vi IKKE måtte gå samtidig”, fortæller Hanne Terndrup. Menighedsrådsmedlemmerne i Ørbæk har bevidst arbejdet på, at menighedsrådet skal være et godt sted at være.

”Vi har i fællesskab fremelsket den gode tone i menighedsrådet. Vi synes, der skal være højt til loftet, og tonen skal være sober, og det italesætter vi. I 2018 genindviede vi kirken efter halvandet års renovering, og sådan et projekt er jo virkelig noget, der kan sætte gang i diskussionerne. Kirkeværgen og jeg var direkte uenige – vi har ellers et fantastisk samarbejde – men vi måtte på et tidspunkt tage en afstemning, hvilket ellers sker yderst sjældent. Mit synspunkt tabte afstemningen, og bagefter må man bare bakke den beslutning op, som flertallet har taget”, siger Hanne Terndrup.

Som formand er hun mødeleder, og hun mener, at mødelederen har en meget væsentlig opgave i at holde sig til dagsordenen, så mø-

derne ikke løber ud ad en tangent og slutter til midnat i stedet for klokken 21.

”Det er jo dejligt, når medlemmerne brænder for noget, men alle skal have taleret, og vi skal også hjem i ordentlig tid, så der skal mødeledelse til”, siger Hanne Terndrup.

PROFESSIONELT FRIVILLIGT ARBEJDE

Hun mener, det er vigtigt at finde kandidater, der har lyst til at arbejde med f.eks. personale og regnskab, eller som interesserer sig for kirkebygningerne, for som hun siger:

”Menighedsrådet er ikke en lille nørkleklub. Her er vi nødt til at være realistiske. Ja, det er frivilligt arbejde at sidde i et menighedsråd, men det er professionelt frivilligt arbejde. Vi er arbejdsgivere for de ansatte, og det skal gøres professionelt. Det kan ikke nytte noget at lave aftaler i porten. De ansatte har overenskomst og arbejdstidsregler, og det skal vi forholde os professionelt til, lige som vi skal til den regelregn, der kommer fra Kirkeministeriet”.

Der er kun et enkelt medlem, der forlader menighedsrådet i Ørbæk efter mange års indsats. Hanne Terndrup genopstiller selv, fordi:

”Vi har en meget dygtig sognepræst, som jeg holder meget af, og så er arbejdet i menighedsrådet både hyggeligt, givende og interessant”.

Det er frivilligt arbejde at sidde i et menighedsråd, men det er professionelt frivilligt arbejde, siger menighedsrådsformand Hanne Terndrup fra Ørbæk Sogn

Menighedsrådsformand Peter Poulsen er også aktiv i Aarup Boldklub og lokalrådet.

VI SAMLEDE ET HELT NYT MENIGHEDSRÅD

Kun få sagde nej, da præsten i Aarup gik i gang med at prikke

TEKST MARIANNE HOLST HYRLOV FOTO LASSE SKOV

Ikke et eneste af de valgte menighedsrådsmedlemmer i Aarup Sogn ønskede at fortsætte ved sidste menighedsrådsvalg, så for sognepræst Rikke Steen Knudsen var der kun en ting at gøre. Hun gik i gang med at spørge mennesker i sognet, om de havde lyst til at stille op.

“Jeg ledte efter folk, der var aktive i byens foreninger, og jeg kiggede specielt efter de erhvervsaktive, som via deres arbejde har nogle af de kompetencer, der er brug for i et menighedsråd,” fortæller præsten.

EN SPÆNDENDE OPGAVER

En af dem, der blev prikket, var Peter Poulsen, som nu er formand for menighedsrådet. Han er også aktiv i Aarup Boldklub og lokalrådet, og samtidig har han erfaring med både ledelse og håndværk.

“Jeg tænkte, at jeg godt kunne bidrage til at få et nyt menighedsråd til at fungere. Kirken er jo en vigtig og aktiv del af vores lokalsamfund, så jeg syntes, at det var en spændende opgave, som jeg gerne ville være med til at løfte,” fortæller han.

DE FLESTE SAGDE JA

Der var ifølge sognepræst Rikke Steen Knudsen enkelte, der sagde nej, da de blev spurgt, om de ville stille op, men de fleste sagde ja. Og der var brug for hver enkelt persons kompetencer.

“I rådet har vi nu en lærer, der har ideer til skole-kirke samarbejdet. Vi har også

en person, der arbejder i Arbejdstilsynet, og derfor har forstand på MUS og APV. Desuden har vi en person, der arbejder professionelt med kommunikation, og derfor ved noget om plakater og annoncer. Vi har også en maskiningeniør, der kan forstå de tegninger, der kommer fra håndværkerne, og vi har en fagforeningsansat, der kender til det ansvar, vi har for medarbejderne,” fortæller præsten.

Menighedsrådsformanden supplerer:

“Vi er et ungt hold, hvor den ældste kun er 61 år, og medlemmerne er gode til at byde ind med det, de kan. Vores menighedsrådsmøder varer ikke mere end to timer, og vi prioriterer effektive møder. Men vi lægger også vægt på at have et sammenhold, hvor vi for eksempel troppe op og hjælper til, når der er fastelavn eller andre arrangementer.”

STILLER OP IGEN

Menighedsrådsformand Peter Poulsen stiller op til valget igen, og han har en forventning om, at det samme gælder de fleste af de øvrige medlemmer. Men nye folk fra lokalområdet skal også prikkes, for menighedsrådet ønsker aldrig igen at ende i samme situation som ved sidste valg.

“Det gør ikke noget, at der kommer et par nye ind, når der er valg, men det er bestemt ikke hensigtsmæssigt at skifte alle menighedsrådsmedlemmer ud på én gang,” siger formanden.

SAMARBEJDE KAN AFLASTE MENIGHEDSRÅDET

Fyens Stifts kontorchef Sanne Fønnesbæk forventer, at de fynske menighedsråd vil indgå flere frivillige samarbejdsaftaler med provstierne og med andre menighedsråd

TEKST MARIANNE HOLST HYRLOV FOTO LASSE SKOV

”Flere menighedsråd vil i fremtiden få brug for at gå sammen om at hyre professionel hjælp til tunge opgaver som kontrakter, regnskaber, bygninger og kommunikation.”

Sådan siger Fyens Stifts kontorchef Sanne Fønnesbæk – men hun har knapt afsluttet sætningen, før hun fortsætter:

”Det er vigtigt, at samarbejdsaftalerne ikke trækkes ned over hovedet på menighedsrådene! De skal etableres ud fra de ønsker, som de enkelte menighedsråd har, for menighedsrådene har langt fra de samme behov.”

NY LOVGIVNING HJÆLPER MENIGHEDSRÅDENE

Sanne Fønnesbæk peger på, at den nye økonomilov, som trådte i kraft i maj 2023, hjælper menighedsråd og provstier godt på vej. Loven giver mulighed for nye typer samarbejder, og den betyder desuden, at By-, Land- og Kirkeministeriet ikke længere skal godkende de samarbejdsaftaler, der indgås. Det forkorter den tid, det tager at få etableret et samarbejde.

”En af de nye muligheder er, at provstiudvalget, hvis man ønsker det lokalt, kan tage sig af drift og vedligeholdelse af kirkernes bygninger – blandt andet præsteboligerne. Det vil for nogle menighedsråd være en stor hjælp,” forklarer Sanne Fønnesbæk og fortsætter:

”Man kan nu også oprette samarbejder af en vis størrelse som selvstændige juridiske enheder med eget CVR-nummer og separat regnskab. Det kan for eksempel gælde samarbejde om kirkegårdsdrift.”

HVEM KAN RÅDGIVE?

Mulighederne for aflastning af de enkelte menighedsråd er mange, og hvis man er i tvivl om, hvilke fordele og ulemper, der er ved at indgå samarbejdsaftaler, er der hjælp at hente. Folkekirkens Intranet (FIN) har et helt tema, hvor den nye økonomilov er forklaret.

”Menighedsråd er også altid velkomne til at henvende sig til Fyens Stift eller til provstiet. Vi er her for at rådgive og hjælpe,” understreger Sanne Fønnesbæk, og forklarer samtidigt, at samarbejdsaftaler ikke er noget nyt – mulighederne er bare blevet flere.

”Allerede nu har vi mange velfungerende samarbejdsaftaler i Fyens Stift. Nogle menighedsråd er for eksempel gået sammen om at ansætte en personalekonsulent til at hjælpe med HR-arbejdet. Vi har også i stiftet to regnskabskontorer, hvor man udnytter stordriftsfordelene ved at gå sammen om at ansætte professionel hjælp til budgetter og regnskaber,” slutter Sanne Fønnesbæk.

Kontorchef Sanne Fonnesbæk understreger, at samarbejdsaftaler ikke skal trækkens ned over hovedet på menighedsrådene

Signe Due Thomsen blev ansat 12 timer om ugen som personalekonsulent for fem sogne på Fyn efter en årrække som socialrådgiver på OUH.

SIGNE ER EN KÆMPE HJÆLP FOR KONTAKTPERSONERNE

Fem sogne på Fyn gik sammen om at ansætte en personalekonsulent, og det har været en stor hjælp for kontaktpersonerne

TEKST ANETTE JORSAL FOTO LASSE SKOV

Hvordan er det nu lige, vi gør, når der skal laves en ansættelseskontrakt? Og hvordan skal vi gennemføre Arbejdspladsvurdering?

Det behøver menighedsrådenes kontaktperson ikke længere at gruble over i de fem sogne Rønninge, Rynkeby-Revninge, Munkebo, Marslev-Birkende og Flødstrup-Ullerslev. De spørger bare Signe Due Thomsen. Hun blev i 2020 ansat af de fem sogne som personalekonsulent, og spørger man kontaktpersonen i Rønninge Sogn, Kaj Nielsen, er han glad for den løsning:

”Det er simpelthen en stor gave for os, og alle menighedsråd burde have én som Signe. Det er en stor hjælp i det daglige, og medarbejderne skal jo behandles ordentligt,” siger Kaj Nielsen, der sidder i menighedsrådet i sin anden periode. Han fortsætter:

”Det bliver mere og mere vanskeligt med alle de regler og forordninger, der er, og derfor er det en stor hjælp med en personalekonsulent, der er opdateret. Vi har lige ansat en kordegn, og det var Signe, der stod for alt det praktiske i hele processen”

Ansættelse af nye medarbejdere fylder mest i Signe Due Thomsens arbejde som personalekonsulent. Lige fra afklaring af hvilken profil, der er brug for, til opslag, samtaler og selve ansættelsen. Hun står for MUS-samtaler sammen med kontaktpersonen, og hun gennemfører APV. Hun er mødeleder ved personalemøderne i hvert sogn, og hvert år har hun et fælles møde med kontaktpersonerne i de fem sogne.

”Og hele tiden har jeg det vigtigste for øje – det gode arbejdsmiljø – bl.a. ved at sørge for kommunikation og orientering af medarbejderne, så de føler sig set og hørt”, siger Signe Due Thomsen.

Hvis der opstår konflikter, forsøger hun at håndtere konflikterne – men først efter at have talt med kontaktpersonen, som ikke er gjort arbejdsløs med ansættelsen af personalekonsulenten. Signe Due Thomsen gør nemlig alt i samarbejde med de enkelte kontaktpersoner.

”Helt overordnet kan jeg hjælpe kontaktpersonerne på vej i forhold til personaleledelse”, siger Signe Due Thomsen.

PRÆSTEBOLIGEN UD AF MENIGHEDSRÅDET

Horsens Provsti har overtaget driften af præsteboligerne i en række sogne. Menighedsrådsformand siger, det er en lettelse

TEKST ANETTE JORSAL FOTO ARD JONGSMA

Når det begynder at knirke i samspillet mellem præst og menighedsråd, skyldes det ofte uenighed om præsteboligen. Det har flere undersøgelser vist. Det var også en af grundene til, at Horsens Provsti i 2018 gik med i ét af de forsøg, som "Lov om forsøg i folkekirken" gav mulighed for. Provstiudvalget overtog driften af præsteboligerne i en række sogne.

"Det var ikke kun for at få et armslængdeprincip mellem præstebolig og menighedsråd. Der var også et ønske om at kunne bruge pengene lidt klogere. Ved at samle driften af flere præsteboliger på samme hånd kunne vi blive skarpere på at indhente tilbud, og vi ville få mere at handle med ift. håndværkerne", siger provst Annette Bennedsgaard, Horsens Provsti.

Forsøget gik så godt, at det den 1. januar 2024 blev til en permanent ordning. Det er helt frivilligt, om menighedsrådene vil deltage, og provstiet varetager i skrivende stund driften af seks ud af provstiets 15 præsteboliger.

LETTEELSE

Hansted Menighedsråd står ikke længere for driften af præsteboligen i sognet, og forman-

den for menighedsrådet, Carl Oluf Madsen, er ikke i tvivl:

"Det er noget af det bedste, vi har gjort! Vi har fået mindre arbejde, og vi har måske også fået et bedre forhold til præsten. Vi har ved en tidligere ansættelse oplevet, at der kunne opstå en irritation mellem præst og rådet om boligen. Nu kan præsten bare gå til provstiet, og det er meget bedre"

Menighedsrådene ejer stadig præsteboligerne, men myndigheden ligger i provstiet, som har allieret sig med en bygnings sagkyndig. Når der skal bygges en ny præstebolig, eller en bolig skal gennem en større renovering, er det provstiudvalget, der tager beslutningen, men både præst og menighedsråd bliver hørt.

Hvert år mødes præster og deres tillidsrepræsentant med præsteboligudvalget i provstiet til en snak om boligerne og deres fremtid. Det er senest besluttet, at der skal mere fokus på en grøn bolig.

"For vi vil gerne, at boligerne er et trækplaster, når vi søger nye præster", siger Annette Bennedsgaard.

Provst Annette Bennedsgaard, Horsens Provsti (her fotograferet ved Fyens Stifts nytårskur i 2022) fortæller, at man ved at samle driften af flere præsteboliger i provstiet bliver skarpere på at indhente tilbud og får mere at handle med i forhold til håndværkere.

ANSVAR I UDVALG

Horsens Provsti har nedsat et præsteboligudvalg, der består af to provstiudvalgsmedlemmer og en bygningsagkyndig. Ifølge vedtægten skal ét medlem være fra provstiudvalget, mens øvrige medlemmer fint kan være andre ressourcepersoner, der særligt interesserer sig for og har interesse i bygninger.

DET SÆRLIGE VED FOLKEKIRKEN ER, AT DEN LEDES NEDEFRA

TEKST HANNE UHRE HANSEN, TEOLOGISK KONSULENT I FYENS STIFT FOTO ARD JONGSMA

Selv i et lille land som vores, hvor man kan køre fra syd til nord og øst til vest på en enkelt dag, kan det ind imellem føles, som om de store beslutninger bliver truffet et godt stykke fra vores hverdag. Men sådan er det ikke i kirkerne. I kirkerne har vi det, der så smukt kaldes nærdemokrati.

De har stået der i århundreder – kirkerne. Nogle i næsten tusind år. Og grunden til at de stadig står der, er, at mennesker gennem de hundredvis af år har villet bruge og bevare deres kirke. Kirkerne står der, fordi man er kommet til gudstjeneste, fordi man har døbt sine børn, begravet sine kære og ladet sig vie til sin elskede – netop dér i sin lokale kirke. Og på den måde har kirken dannet ramme om utallige liv og om lokalsamfund, der har holdt fast i, at det er væsentligt at samle sig om netop det, der binder menne-

sker sammen: troen på Gud, håbet om fred og frelse og en grundlæggende tillid til at kærligheden er den stærkeste livskraft, der gives.

Hver eneste kirke i landskabet rummer alt det. Men kun fordi der er en menighed til stede. Det er faktisk noget af det, der gør vores folkekirke helt særlig i forhold til den øvrige verdensomspændende kristne kirke. I andre grene af kristendommen, eksempelvis den ortodokse og katolske kirke, ledes kirkerne oppefra og nedefter i et hierarkisk system. Men i den danske folkekirke er det lige omvendt.

Her er kirken funderet i menigheden selv. Det er menigheden, der kalder deres præst. Det er menigheden, der gennem menighedsrådet beslutter, hvad der skal prioriteres af stort og småt – om kirken skal stå åben i dagtimerne, om der skal være sangaftner, fællesspisning, foredrag eller babysalmesang. Og det er menigheden, der gennem menighedsrådet sikrer, at kirken restaureres og bevares for eftertiden, så der også om hundrede år vil være kirker i landskabet.

Derfor kan vigtigheden af menighedsrådets arbejde ikke overdrives. Menighedsrådet er afgørende for, at kirken findes lige præcis der, hvor den er. "Præster kommer og går, menigheden består" - som jeg kan huske en kollega sagde til mig, da jeg var landet i mit første embede. Og han sagde det ikke for at underkende min eller

forgængerens indsats, men for at understrege den unikke gave, der ligger i, at menigheden selv bærer deres kirke videre fra generation til generation.

Alt det ved I, som læser dette, allerede. For I kender det jo indefra. I er nærdemokratiets hjerner og hjerter, hænder og fødder. Og når I nu skal ud at finde nye legekammerater i menighedsrådene, så husk at fortælle dem alt det: At man som nyt medlem af menighedsrådet kan få nærmest uhørt stor indflydelse på kirkens liv og virke. At man kan være med til at beslutte, hvordan kirken skal være kirke netop der, hvor I er. At man får et unikt indblik i en institution, der er lige så gammel som kongehuset og

er med til at bære tro og traditioner videre til kommende generationer.

Og læg ikke skjul på, at det også indimellem er svært og krævende; det er alt i livet, som er betydningsfuldt! Menighedsrådsarbejdet kræver engagement og lyst til samarbejde. Det kræver tid og deltagelse, kort sagt: Hjerne, hjerte, hænder og fødder.

Til gengæld er det givende og meningsfuldt i en så vane-dannende grad, at man risikerer at blive dybt opslugt af det. Og hvor kan man ellers sige, at man arbejder frivilligt for selve livets mening?

Det gør man i menighedsrådet – og det er da slet ikke så tosset endda!

Kirkerne har stået der i århundreder. Nogle i næsten tusind år. Og grunden til at de stadig står der, er, at mennesker gennem de hundredvis af år har villet bruge og bevare deres kirke, siger Hanne Uhre Hansen

INGEN LOKAL KIRKE UDEN FOLKELIGT ENGAGEMENT

”Det er fuldstændig afgørende hvem, der sidder i menighedsrådet,” siger sognepræst Jørgen Samsing Bendixen

TEKST ANETTE JORSAL FOTO JEANETTE EGGERS

Det er ikke ligegyldigt, hvilket menighedsråd, man vælger. Det står helt klart, når man spørger sognepræst Jørgen Samsing Bendixen, Vor Frue Kirke i Odense.

”Det lokale menighedsråd har en kæmpe indflydelse på, hvordan kirken ser ud. Både i forhold til bygninger og økonomi, til aktiviteter og gudstjeneste, til det folkelige engagement, og i forhold til at en kirke formår at være en del af det lokale samfund. Vi ville ikke have en lokal kirke, hvis vi ikke havde det folkelige engagement. Med lidt store ord er det menighedsrådene, der gør folkekirken til folkekirke,” siger sognepræsten i Vor Frue Kirke i Odense.

Jørgen Samsing Bendixen taler sig hurtigt varm, for som han undervejs siger:

”Menighedsrådsarbejdet har altid optaget mig meget. Jeg vil gå så vidt som til at sige, at det er en del af min præsteidentitet at være menighedsrådsmedlem”.

Om menighedsrådets medlemmer siger han: ”Det er fuldstændig afgørende HVEM, der sidder i menighedsrådet. For det første er det vigtigt, at det er mennesker, som kender og repræsenterer lokalområdet. Det skal være mennesker med forskellige forudsætninger og alle mulige kompetencer. Det er godt, der sidder nogen, som ved noget om økonomi.

Jørgen Samsing Bendixen er sognepræst i Vor Frue Kirke, Odense, og medlem af bestyrelsen for Landsforeningen af Menighedsråd.

Man kan være heldig, at der sidder en, som faktisk ved noget om bygninger, eller som ved noget om pædagogik. Jeg har det selv bedst, når jeg sidder i et menighedsråd, der har bredde, og hvor medlemmerne har forskellige kompetencer, de kan bringe i spil”

FOR ARBEJDSMILJØETS SKYLD

Jørgen Samsing Bendixen mener, at det er vigtigt at have særligt fokus på at finde en person, som har lyst til arbejde med personale og dermed være kontaktperson.

”Det er virkelig én af de kompetencer, som et menighedsråd bør lægge sig i selen for at finde, for der skal gerne findes en person,

som gør noget for at skabe gode rammer for de ansatte i kirken. Ja, det er altafgørende for et godt arbejdsmiljø, at menighedsrådet har blik for, at rådet også skal være en god arbejdsgiver”

Sognepræst Jørgen Samsing Bendixen mener i øvrigt ikke, at det kun er menighedsrådsmedlemmer, der skal prikke mulige kandidater til et menighedsråd. Det skal præsten også – vel at mærke i overensstemmelse med de folkevalgte. For som han siger:

”Det kan lyde lidt gammeldags, men for nogle – ikke alle, men for nogle - betyder det noget, at det er præsten, der spørger”

DET NYTTER AT PRIKKE

Man kommer langt med at prikke mulige kandidater, og man kan lige så godt være ærlig fra begyndelsen: Menighedsrådsarbejdet tager tid, men man har virkelig indflydelse

TEKST ANETTE JORSAL FOTO ARD JONGSMA

Da Doris Krarup Mogensen i sin tid blev prikket og spurgt, om hun kunne være interesseret i at stille op til menighedsrådet, var hun på ingen måde en ivrig kirkegænger. Hendes datter sang i kirkekor, og når hun sang, sad mor og ventede i stedet for at køre hjem. En dag blev hun prikket. Ville hun stille op til menighedsrådet?

Nu er Doris Krarup Mogensen formand for menighedsrådet i Veflinge Sogn, hvor hun har siddet i fire perioder. Ikke nok med det. Hun sidder også i bestyrelsen for Landsforeningens af Menighedsråd, og nu er det hende, der prikker mulige kandidater til menighedsrådet i Veflinge.

”Jeg har god erfaring med at gå direkte til folk og spørge, om de har overvejet at træde ind i menighedsrådet. Mange har ikke tænkt på det, og nogle tror, det er sådan en lidt lukket kreds, men når man siger, at alle jo er velkomne, bliver de faktisk lidt nysgerrige på, hvad vi egentlig laver i et menighedsråd, og de vil også vide, om man skal gå i kirke hver søndag”, fortæller Doris Krarup Mogensen.

I hendes menighedsråd har de øjnene åbne for kandidater i hele sognet. Det kan være forældre til konfirmander eller korsangere, og det kan være ældre, som nu har fået mere tid.

”Nogle har været aktive i foreningslivet, og nu er de gået på pension. De siger somme

Menighedsrådsformand Doris Krarup Mogensen har god erfaring med at spørge folk, om de har overvejet at træde ind i menighedsrådet.

tider: "Jeg er vist blevet for gammel", men de har jo ofte en stor erfaring, som vi kan drage nytte af, så de er ikke for gamle", siger Doris Krarup Mogensen.

FORTÆL JERES GODE HISTORIE

Landsforeningen af Menighedsråd er i første halvdel af 2024 på landevejene for at holde kurser om orienteringsmøde og valgforsamling. Her er budskabet, at det, der virker, er at prikke mulige kandidater. Som udviklingskonsulent hos Landsforeningen, Louise Theilgaard, siger:

"Den personlige opfordring er vigtig. Tag kontakt og fortæl, hvorfor I opfordrer lige netop den person. Fortæl dem, hvad man får ud af det, og hvad det går ud på".

Men det er også vigtigt at fortælle den gode historie om arbejdet i menighedsrådet, ifølge Louise Theilgaard:

"Den gode historie om menighedsrådsarbejdet skal udbredes. Vi opfordrer derfor menighedsrådsmedlemmerne til at finde frem til deres egen gode historie om menighedsrådsarbejdet: Hvad brænder man for? Hvorfor er man selv menighedsrådsmedlem? Hvorfor stiller man op igen? Ved at gøre menighedsrådsarbejdet genkendeligt og personligt bliver det også mere attraktivt for andre at blive menighedsrådsmedlem. Det bliver nemmere at spejle sig i det".

GODE RÅD NÅR I SKAL PRIKKE

FORBEREDELSE

- Sæt valget på som fast punkt på dagsordenen til menighedsrådsmøderne frem til valget.
- Tag en runde til et menighedsrådsmøde: Hvorfor sagde du selv ja til at være med? Hvad har du fået ud af at sidde i menighedsrådet?
- Hvem genopstiller? Hvem stopper? Vær ærlig om, hvorfor du stopper, hvis du gør det.
- Hvilke kompetencer mangler I i menighedsrådet?
- Kig jer omkring – ikke kun blandt kirkegængere, men i hele sognet – når I skal finde mulige kandidater.
- Lav en liste over dem, som I vil kontakte.
- Afgør hvem fra menighedsrådet, der skal prikke mulige kandidater.

KUNSTEN AT PRIKKE

- Spørg eventuelt de mulige kandidater, om de vil overveje at stille op til menighedsrådet – og vend tilbage efter nogle uger.
- Vær ærlig om arbejdet i menighedsrådet – ja, det tager tid, og der er store opgaver, men man har også stor indflydelse på vigtige beslutninger. Man er simpelthen med til at udvikle kirken.
- Fortæl at arbejdet i menighedsrådet giver nye kompetencer og nye fællesskaber.

ORIENTERINGSMØDE

- Hæng plakater op om orienteringsmødet på offentlige opslagstavler.
- Omtal mødet på Facebook, på kirkens hjemmeside og i de lokale medier.
- Skriv i invitationen, at I på mødet blandt andet skal drøfte, hvad det kommende menighedsråd skal arbejde med.

OP TIL VALGET

- Lav opslag til alle sognets fælles opslagstavler.
- Lav valgplakater og hæng dem op på gader og stræder.
- Fortæl om valget på kirkens Facebookside – og del jeres Facebook-opslag på sognets fælles Facebookside, hvis en sådan side findes.
- Skriv i jeres kirkeblad om valget – gerne med citater fra menighedsrådsmedlemmerne om, hvorfor de synes, det er vigtigt at være med.
- Skriv om valget på kirkens hjemmeside.
- Lav en lille video til jeres Facebook- og/eller hjemmeside. Bare ganske kort – og med en mobiltelefon. Fortæl om valget. Fortæl, hvad der gør arbejdet spændende.
- Lav en folder med information om valget og arbejdet i menighedsrådet. Smid den i alle postkasser og læg den på fælles hylder i sognet.

VIGTIGE DATOER FREM MOD MENIGHEDSRÅDSVALGET

Annoncering af tid og sted for orienteringsmøde
23. APRIL

Orienteringsmøde
(For flersognspastorater 14.-19. maj)

14. MAJ

Annoncering af tid og sted for valgforsamling
20. AUGUST

Valgforsamling
(For flersognspastorater 14.-19. maj)

17. SEPTEMBER

Offentliggørelse af resultat fra valgforsamling
24. SEPTEMBER

Indlevering af kandidatliste
15. OKTOBER

Evt. afstemningsvalg
19. NOVEMBER

Funktionsperioden begynder
1. DECEMBER

KUNSTEN AT PRIKKE
MENIGHEDSRÅDSVALGET
I FYENS STIFT 2024

er udgivet af Fyens Stift
Marts 2024

FYENS STIFT
Klingenberg 2, 5000 Odense C
Tlf. 66 12 30 24
Mail: kmfyn@km.dk

ANSVARSHAVENDE REDAKTØR:
Mads Davidsen

REDAKTØR:
Marianne Holst Hyrlov

REDAKTION:
Fyens Stiftsråds kommunikationsudvalg

KORREKTUR:
Mikael Krarup

FOR- OG BAGSIDEFOTO:
Lasse Skov

GRAFISK DESIGN:
Lisbeth Fink

TRYK:
Step

ISBN: 978-87-90345-28-0

*De mennesker, der citeres, fortælles om
og vises billeder af i Stiftsbogen, har
givet deres samtykke til at medvirke.*

I "Kunsten at prikke" kan du finde inspiration til samtalen med de mennesker, som du vil opfordre til at stille op til menighedsrådsvalget.

Mød en række menighedsrådsmedlemmer, der fortæller, hvorfor det giver mening for dem at sidde i menighedsrådet, og læs om, hvordan menighedsrådene kan blive aflastet i det administrative arbejde.

På Folkekirkenes Intranet "Fin" kan du hente materialer om valget samt By-, Land- og Kirkeministeriets vejledninger og links til "valgsystemet". Brug QR koden herunder for at komme til siden.

